

Holubovský ZPRAVODAJ

Informační měsíčník Obecního úřadu v **Holubově**
Listopad 1999 - Číslo 11 - Ročník 9

- [Zpráva z jednání obecního zastupitelstva](#)
- [Z Kleti do Ameriky a zpět](#)
- [Monitorování změn vegetace na území CHKO Blanský les](#)
- [Co jste hasiči ...](#)
- [Slovo lékaře](#)
- [Mlsání](#)
- [Společenská kronika](#)
- [Zlatá svatba](#)

Zpráva z jednání obecního zastupitelstva

OZ se sešlo na dvou pracovních jednáních na obecním úřadě v Holubově schválilo:

- zajistit opravu hospodářských budov a plotů u základní školy v Holubově
- rekonstrukci veřejného osvětlení a místního rozhlasu na Podluží v Krasetíně - z důvodu rekonstrukce venkovního vedení do kabelových rozvodů
- zajištění setkání důchodců v listopadu 1999

Informace starosty:

- bylo zajištěno vyslání členů jednotek SDH Holubov, Třísov a Krasetín na školení velitelů jednotek, velitelů družstev, strojníků a preventisty obce
- ing. Čížek se zúčastnil školení předsedů stavebních komisí v příštím čísle HZ podá informaci pro občany o kompetenci této komise a povinnostech občanů vyplývajících ze stavebního zákona.
- starosta informoval OZ o výsledku kontroly Ministerstva dopravy ČR na lanové dráze Kleť
- v současné době probíhá na LD revize - provoz bude zahájen 12.11.1999
- byla provedena oprava místní komunikací v Holubově, Třísově a Krasetíně
- v Třísově byla provedena výměna redukčního ventilu a oprava 2 přípojek na vodovodním řádu

-Jaroslav Franěk, starosta obce-

Z Kleti do Ameriky a zpět

Díl druhý

Prvním důležitým cílem naší cesty byla pracovní návštěva na

HarvardSmithsonianské observatoři v Cambridge v Massachusetts, kde sídlí Minor Planet Center - mezinárodní centrum pro sledování planetek (viz předchozí díl). Přesto došlo i na cestovatelské zážitky.

Při hledání přiměřeně levného ubytování v okolí Cambridge jsme se shodou okolností octli v místech vzácných, ba možná nejvzácnějších pro americkou historii. Nevím jak dnes, ale za mých školních let na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let se dějiny Spojených států amerických v našich školách příliš nezmiňovaly. Spojené státy vznikly z osad založených britskými kolonisty a právě státy tzv. Nové Anglie včetně Massachusetts jsou těmi nejpůvodnějšími státy. Stát Massachusetts má na poznávacích značkách vozidel heslo "The Spirit of America" - duch Ameriky. S rebeliemi proti britské koloniální správě je spjat jak přímo Boston (proslulá Boston Tea Party vzpoura proti clům za čaj), tak i jeho okolí. Do městeček Lexington a Concord dojedete po dnes z Bostonu autem za necelých třicet minut. Před dvěma sty lety tato cesta představovala několikahodinovou náročnou jízdu na koni. A právě sem se vydali o půlnoci 18. dubna 1775 Paul Revere a několik dalších osadníků varovat místní obyvatele, že britský velitel Bostonu vysílá armádu pátrat po zbraních údajně ukrytých mezi osadníky k odboji proti britské koruně. Jednotky britské armády se střetly se skupinou tvořenou milicí místních osadníků nad ránem na tzv. Battle Green, bitevním poli v Lexingtonu.

Tato první ozbrojená srážka je považována za začátek války amerických osad za nezávislost. Vojenské jednotky zanechaly na bitevním poli osm zabitých osadníků a odtáhly k sousednímu Concordu. Zdejší bitku u mostu North Bridge už vyhráli kolonisti a korunní vojska odtáhla zpět do Bostonu. Místa spojená s touto historií jsou dnes vyhlášena za národní historický park. Stojí replika původního dřevěného mostu Old North Bridge, je vyznačena cesta po níž přijel hrdina Paul Revere varovat lexingtonské a concordské osadníky a kudy táhlo pravidelné vojsko. Je rekonstruováno několik původních dřevěných domů osadníků, včetně hospodářských budov a zahrádek osázených původními plodinami pěstovanými osadníky před dvěma sty lety, uvnitř v malém muzeu provádějí návštěvníky průvodci v dobovém oblečení. Vše je pečlivě upraveno, udržováno, označeno tabulemi a vysvětlivkami. Uprostřed zhmotněné americké historie je ovšem spravedlivě umístěn i památník vojáků padlých daleko od domova za zájmy britské koruny. Střed Concordu má dodnes několik jednoduchých dřevěných kostelíků, starý hřbitov, domy s dřevěnými verandami a vypadá tak trochu jako městečko v seriálu o doktorce Quinové. Přesto to není nakaširovaná muzejní atrakce, ale žijící malé město. Také historické bitevní pole ve středu Lexingtonu je upraveno jako park. Na jeho jednom cípu stojí socha "minutemana", (tak se nazývali místní osadníčtí dobrovolníci k okamžitému nástupu proti koloniální armádě), obklopená záhonem květů. Na trávníku posedávají v poledne obědvající zaměstnanci okolo se nacházejících úřadů a bank, maminky s dětmi a důchodci. "Minuteman" shlíží hrdě na Lexington tak, že je fotogenický pouze z prostředku křižovátky, a zdejší obyvatelé, asi díky dobrému vztahu k historii svého města, fotografující návštěvníky opatrně objíždějí.

Po nahlédnutí do historie USA nás už čekal druhý odborný cíl naší cesty - mezinárodní astronomické konference Asteroids, Comets, Meteors (ACM 99) věnovaná výzkumu planetek, komet a meteorů. Konference ACM se opakuje od začátku osmdesátých let každé tři roky buďto v Evropě nebo v USA. Schází se na nich vždy několik stovek astronomů z celého světa. Nabížený program představuje nejnonější poznatky shrnuté v referátech a vývěskách účastníků. Letošní ACM přineslo například novinky z výzkumu planetek a komet pomocí kosmických sond, tj. planetky (433) Eros sondou NEAR, informace o připravované sondě Deep Impact ke

kometě Tempel 1 tak, že projektil vypuštěný ze sondy vytvoří kráter na jádře komety a umožní tak zjistit složení nitra jádra komety, nikoliv jen jeho povrchu, či sondy Deep Space 1, která právě v době konání konference prolétala těsně kolem maličké planety (9969) Braille. Účastníci konference jednali o výsledcích loňských pozorování a přípravě na letošní sledování meteorického roje Leonid. Roj souvisí s kometou 55P/Tempel-Tuttle a občas se projeví výraznými meteorickými dešti, kdy lze spatřit tisíce meteorů za hodinu. Mnozí z odborníků předpovídají s velkou pravděpodobností meteorický déšť Leonid právě na letošek na noc z 17. na 18. listopadu 1999. Diskuse patřila i tělesům ve vzdálených oblastech sluneční soustavy, tzv. transneptunickým tělesům či nově objeveným dalším dvěma měsíčkům planety Uran.

Neoddělitelnou součástí každého jednání astronomů o planetkách je sledování asteroidů, které se na svých drahách mohou těsně přiblížit k Zemi, či dokonce směřovat ke srážce s naší planetou. Nejvýkonnějšími týmy hledajícími taková tělesa jsou americké projekty známé jako LINEAR, Catalina Sky Survey a LONEOS. Se všemi třemi kletská hvězdárna těsně spolupracuje. Nově objevená tělesa nestačí totiž jen objevit, ale je třeba získat pro ně dostatek přesných měření poloh pro výpočet dráhy a pro výpočet možného nejtěsnějšího přiblížení k Zemi a právě na Kleti se provádějí tato astrometrická měření. Za rok 1998 byla Observatoř Klet' vyhodnocena jako druhá nejvýkonnější na světě v získávání přesných měření tzv. potenciálně nebezpečných asteroidů právě po zmíněném americkém projektu LINEAR. Některé z objevených asteroidů by bez našich pozorování byly opětovně ztraceny. Na konferenci ACM jsme tuto naši práci představili v referátu, diskutovali a domlouvali další spolupráci s kolegy ze zmíněných projektů či z NASA.

Každá konference má a musí mít i svoji společenskou část. Součástí té zdejší bylo slavnostní zveřejnění planetek nově pojmenovaných jednak po odbornících z Cornellovy university a jednak po účastnících konference. Z českých odborníků se této cti dostalo pouze třem, tj. dvěma astronomům-teoretikům věnujícím se vývoji drah planetek v dlouhých časových horizontech Davidu Vokrouhlickému z Univerzity Karlovy a Davidu Nesvornému nyní působícímu v Brazílii, a jako třetímu mému kolegovi z Kleti Miloši Tichému. "Jeho" planetka má pořadové číslo (3337) a jmenuje se Miloš, neboť planetka s označením (5757) Tichá již figuruje v přehledech několik let, a jméno Tichý by bylo příliš podobné. Citace zdůvodňující pojmenování planety připomíná jeho přesná měření pozic asteroidů a komet a zavedení moderní elektronické CCD technologie na Kleti. Planetku objevil astronom Luboš Kohoutek na observatoři v německém Hamburku v roce 1971.

Konference se konala na Cornellově universitě v Ithace ve státě New York. Cornell patří k velmi významným americkým universitám. V astronomii je znám právě podílem na výzkumu planetek z kosmických sond i třeba prací s obrovským radioteleskopem v Arecibu na Portoriku. Cornellova universita založená v minulém století je rozložena na svahu nad samotnou Ithacou s krásným rozhledem na krajinu Finger Lakes, úzkých a dlouhých "prstových" jezer jižně od známého velkého jezera Ontario. Budovy university stavěné původně v různých historizujících stylech připomínají tu románský hrad, tu gotický kostel, obě ovšem skrývající posluchárny a laboratoře. Středoevropskému oku je to trochu zvláštní. Středem a symbolem Cornellu je vysoká kamenná věž s hodinami, taktéž středověce vypadající. Je tam ovšem, stejně jako na Harvardu, klidno a upraveno, udržované trávníky, rozsáhlá botanická zahrada a všudypřítomné stříbřité americké veverky. V rozlehlém univerzitním areálu jsou i koleje pro studenty.

Konference ACM trvala týden a pak už nás čekala jen cesta domů. Autem zpět do

Bostonu a letadlem přes Londýn do Prahy. Amerika je automobilovou zemí, zařízenou na dopravu auty a bez auta si tu lze připadat ztracený. Zato se tam jezdí daleko plynuleji, bezpečněji a vlastně i ohleduplněji než u nás (i než v západní Evropě). Nevím zda je nějakou výjimkou třeba samotné velkoměsto New York, ale rozhodně ne Boston. Evropští řidiči jsou považováni za zvláštní a v podstatě nebezpečnou kategorii. Nejvyšší povolená rychlost na dálnicích ve státech Massachusetts i New York je 70 mílí (tj. cca 112 km/h) a absolutní většina řidičů ji opravdu dodržuje. Za téměř dva tisíce najetých kilometrů jsme míjeli jen jedinou (!) dopravní nehodu a dva přejeté mývaly. Kromě aut je dnešní Amerika zemí kreditních karet (kupodivu přesně podle reklamy VISA - cokoliv mezi nebem a zemí), takže na on-line platbu funguje i malá čerpací stanice ztracená v polích vedle farmy "U tří borovic". Podrobný cestovní průvodce od známé firmy Lonely Planet tvrdil, že obyvatelstvo je vlídné a příjemné a kupodivu je to pravda, obyvatelstvo ochotně vysvětluje zbloudilým cestovatelům správný směr či záludnosti amerického způsobu života.

Odborně byla pro nás cesta do USA rozhodně potřebná, užitečná a podnětná. Byla však zajímavá i možností srovnání reality s obrazem vytvářeným o současné Americe třeba televizí a časopisy.

Ing. Jana Tichá,
ředitelka Observatoře Klet' a Hvězdárny a planetária v Českých Budějovicích

Monitorování změn vegetace na území CHKO Blanský les

Již od roku 1993 koordinuje pracoviště Agentury ochrany přírody a krajiny ČR v Praze dlouhodobý program, který se týká sledování změn vegetace v České republice. Program je realizován v rámci projektu "**Monitorování změn v populacích vybraných skupin organismů v síti trvalých monitorovacích ploch**".

Monitoring - monitorování znamená sledování krátkodobých i dlouhodobých změn organismů (v našem případě budeme popisovat změny flóry) na určité vybrané ploše.

Monitoring slouží k posuzování stavu současné přírody, ke zjištění příčin těchto změn a k navržení vhodných zásahů sloužících ke zlepšení přírodního prostředí.

Na území CHKO Blanský les se monitoring provádí ve dvou chráněných územích: v **Národní přírodní rezervaci Vyšenské kopce u Českého Krumlova** a v **Přírodní rezervaci Holubovské hadce u Holubova**. V Národní přírodní rezervaci Vyšenské kopce probíhá monitoring na 20 plochách (jedna plocha má velikost 4 m²). Sledování probíhá od roku 1994 na odlesněném Městském vrchu. Na každé ploše se každoročně v červnu zapisují druhy rostlin a odhaduje se jejich přibližná pokryvnost. Tomu říkáme fytoocenologické

snímkování. Změny pokryvnosti a početnosti druhů se zapisují do tabulek a statisticky se vyhodnocují. Od roku 1994 jsou plochy převážně ponechány bez zásahu. Po odlesnění rychle nastupují dřeviny a křoviny, nejčastěji **líška obecná** a **dříšťál obecný**. Na plochách, kde se neuchytí v prvopočátku dřeviny převládne během dvou let vytrvalá tráva válečka prapořitá. Ta velmi intenzívně vytlačuje teplomilné a vápnomilné rostliny a obecně potlačuje druhovou diverzitu. Dříve byly tyto plochy na Městském vrchu vypásány. Dnes se ukazuje, že spásání může alespoň částečně nahradit kosení. Monitoring v NPR Vyšenské kopce by měl nastínit vývoj území a možnosti, jak uchovat vzácnou flóru na území rezervace.

Změny flóry (nebo i vegetace) závisí na řadě faktorů. Především na faktorech prostředí (klima, geologické podloží, úživnost, hydrologické poměry a další) a na ovlivnění prostředí člověkem (ať jsou to přímé vlivy - například skončení pastvy nebo nepřímé vlivy - znečištění ovzduší a dálkové přenosy). To je ovšem jen obrysová schéma faktorů ovlivňující změny flóry, neboť procesy v přírodě jsou podstatně složitější.

V Přírodní rezervaci Holubovské hadce u Holubova je monitoring prováděn na dvou plochách (velikost jedné je 100 m²). Každoročně se zapisují fytoocenologické snímky a výsledky se opět statisticky vyhodnocují. Změny flóry v této rezervaci jsou velmi malé a přímé vlivy člověka minimální. Negativně se může projevit dálkový přenos škodlivin v ovzduší, ale tyto změny jsou obvykle na rostlinách pozorovány až za delší časové období.

Co nám vlastně změny flóry v obou sledovaných územích ukáží, můžeme vyhodnotit až za delší časové období. Prozatím jsou výsledky sledování jen orientační a lze z nich vydedukovat například návrh managementu (tj. regulovaných zásahů) v obou rezervacích.

-RNDr. Alena Vydrová-

Co jste hasiči ...

Je podzim, začalo se topit. K tomu je většinou taky třeba mít sirky nebo chcete-li zápalky. Nabízí se otázka jak sirky vlastně vznikly.

Ještě na začátku 19. století byly zapalovacím prostředkem ocilka nebo pazourek. O prvenství vynálezu a výroby zápalek není dosud úplně jasno. Víme však jistě, že naše zápalky mají původ ve Vídni. Posluchač vídeňské polikliniky Jan Iringani /z Uher/ přišel za lékárníkem Rčmerem s myšlenkou využití fosforové hlavičky /r.1825/. Ten nápad odkoupil, směs úspěšně vyzkoušel a založil vídeňskou sirkárnu /r.1833/. Zde pracoval truhlář Scheinhost a jeho životní družka Urbancová. Asi v roce 1839 přišli do Sušice, aby zde prozkoumali možnosti výroby sirek. Magistrát města využil zkušenosti svého rodáka a výrobu mu povolil.

A tak před stošedesáti lety se stal Scheinhost prvním výrobcem zápalek v českých zemích. .

Prodej prvních zápalek se většinou uskutečňoval na poutích a jarmarcích. Zájem byl nad očekávání obrovský a tak bylo potřeba rozšířit výrobu, chyběly však peníze.

Scheinhost se obrátil na místního obchodníka Fürtha o pomoc finanční. Ten mu vyhověl a tak se stal společníkem továrny a Scheinhost ředitelem a technickým vedoucím. K výrobě, skladování a přepravě sirek vyšlo mnoho nařízení. Byla

zavedena výroba tzv. bezpečnostních zápalek. Pro stupňující se neshody Scheinhof z továrny odešel a krátce na to založil nový podnik. Postupem času začaly přibývat další sirkárny - např. ve Zlaté Koruně, Kašperských Horách /r. 1842/. Koncem 19. Století se sušická továrna dostala do koncernu rakouských sirkáren „Solo“. Později se právo ochranné známky převedlo na akciovou společnost „Solo“ a nadále se sirky vyráběly ve prospěch ústřední matice školské.

K zásadním změnám technologie výroby sirek došlo v r. 1909 a zákaz používání bílého nebo žlutého fosforu vyšel v r. 1912.

Nové ekonomicko-společenské vztahy nastaly v r. 1921, kdy českoslovenští majitelé akcií rakouského „Sola“ rozhodli a utvořili spojení československé sirkárny a továrny se sídlem v Praze.

Krabičky sirek, zejména jejich nálepky, za ta dlouhá léta prošly řadou změn a staly se ceněnými v rukou sběratelů. Z dvacátých let našeho století je dosud připomínána svérázná figurka prodejce sirek v Praze pod přezdívkou Franta - Sirky Evropa, který toto zboží nabízel po hospodách, kovárnách a vinárnách s velmi humorným slovním doprovodem a byl proto v lokále vždy vítán.

Ze zkušeností víme, že sirky v rukou dětí nebo žhářů jsou velice nebezpečným artiklem. Jedna propagační říkanka na toto téma zněla přibližně takto: "To je přece beze sporu, že si děti bez dozoru zápalkami krátí chvíli, kolikrát už zapálily? Schovejte zápalky, jediný škrt, zaviní požár, mnohdy i smrt."

Jedno však platí stále. Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán.

-Z hasičských novin upravil Ivan Svoboda-

Slovo lékaře

Dlouhověkost

Velmi zjednodušeně řečeno posláním lékaře je vychovávat nás k dlouhověkosti a k úctě k životu. Povinností lékaře je snaha o včasnou diagnostiku a řádnou léčbu.

To vše se neobejde bez řádné spolupráce pacienta. Za deset let se změnilo mnoho. Průměrná délka života se podstatně prodloužila. Přesto však mnozí z nás se raději pravidelně bohatě nasytí energeticky nadbytečnou tučnou či sladkou stravou, aniž by uvažovali o vhodnosti střídmosti. Přijdou až s obezitou, vysokým tlakem, vysokým cholesterolem, cukrovkou, bolestmi kloubů, dušností - a teď, pane doktore, konejte. To už je s ohledem na posláním lékaře pozdě! To, co jsme si promarnili, ani řádnou léčbou nedoženeme. Každý z nás musí předem vědět, zda je ochoten prodat své roky života za gurmánské požitky.

Obdobně je to s kouřením a pitím alkoholu. A opět bychom měli vědět předem, zda tabákem a alkoholem promarněné roky našeho života vyváží požitky z kouření či alkoholického opojení. Nejžalostnější je to při užívání drog, kdy nejen prodáme skutečný svět za svět iluzorní, ale u některých drog si zkrátíme život dokonce jen na několik měsíců.

A tak v duchu gangsterského „Peníze nebo život!“ by měl lékař pacientovi na tvrdo klást otázky: Gurmánství nebo život? Cigarety nebo život? Alkohol nebo život? Drogy nebo život? Co chceš?

Řádná léčba je jistě podmíněna vzděláním a zkušenostmi lékaře, ale též vztahem pacienta k léčbě. A jako klíčová se zde jeví důvěra pacienta k lékaři.

Na závěr pár slov ke včasné diagnostice. Jsou pacienti, kteří chodí stále se stejnými obtížemi a opakovaně se dožadují znovu a znovu jejich vyšetřování, které bývá negativní. Jiní se svými obtížemi tak dlouho váhají, až přicházejí pozdě. Těm prvním též hrozí nebezpečí, které lze shrnout do přísloví: Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne! A bajky o pastevci, který zbytečně volal o pomoc, když ji nepotřeboval, a když ji potřeboval, už mu nikdo nepomohl.

Závažnějším problémem je druhá skupina pacientů, kteří přicházejí na vyšetření pozdě. S ohledem na tuto skupinu se většinou doporučuje při jakýchkoli sebemenších potížích navštívit lékaře. Máme na to právo, ale není to přesné ani ideální.

Já doporučuji navštívit brzy svého lékaře, dojde-li k jakékoliv změně ve fungování našeho organismu. Co tím myslím? Mám-li léta trvající zácpu, nic to neznamena a měl bych již vědět, jak těmto obtížím předejít, zda se s tím musím smířit, nebo jak si pomoci. Pokud však mám léta zažívání v pořádku a náhle vznikne zácpa, která několik dnů trvá, musím rychle navštívit svého lékaře a spolu s ním odhalit její příčinu.

Obecně: O jakékoliv sebemenší změně funkce čehokoliv v mém těle musím se včas poradit se svým lékařem.

Lékař podle svých zkušeností rozhodne, zda může být pacient něčím ohrožen, a zda musí být urychleně vyšetřen, nebo si nechává pacienta ve svém sledování průběhu obtíží nebo vysvětlí pacientovi, že se nemá čeho obávat. Někdy se to nepodaří, a tak po opakovaném vysvětlení pacient přichází s tím, že netuší od čeho to má. Tu se musí lékař obrnit trpělivostí. Může se však také stát, že lékař předčasně ukončí sledování obtíží. Tu se zase musí obrnit trpělivostí pacient, zvláště pokud se obtíže stupňují, a znovu položit lékaři otázku po příčině.

Dlouhověkost je tedy věcí včasné diagnostiky řádné léčby, zdravotní výchovy a dobré spolupráce lékaře s pacientem.

-MUDr. Bohumír Šimek-

P. S. Žijeme v přirozeném ohnisku infekce klíšťového zánětu mozku. V letošním roce s tímto onemocněním z našeho okresu bylo hospitalizováno 30 lidí. Jeden z nich zemřel. Necháme se včas očkovat, nebo počkáme, až někdo z naší rodiny onemocní?

Mlsání

Čtenářský recept je tentokrát od paní Marty Tomanové z Brloha, která nám aktuálně nabídla recept na

Všesvaté rohlíky

50 dkg hladké mouky, 50 dkg polohrubé mouky, 20 dkg cukru, 20 dkg tuku /hera, sluna/, 5 dkg sádla, 4 žloutky, 6 dkg droždí /uděláme kvásek/, citrónová kůra a

osolit.

Z přísad a z kynutého kvásku zaděláme těsto a dáme na teplo kynout. Z těsta pak uděláme 6 bochánek, které rozvádíme na kolo, které rozkrájíme na 8 trojúhelníků, na nejširší konec dáme náplň - makovou, tvarohovou nebo povidlovou, stočíme a dáme kynout, než se dají péct potřeme rozšlehanými žloutky s mlékem.

Jelikož se kvapem blíží Mikuláš a některé maminky pečou dětem perníčky. Nabízím tentokrát jeden starý recept na **perníčky**:

65 dkg hladké mouky, 25 dkg práškového cukru, 10 dkg tekutého medu, 5 dkg másla, 3 dkg sádla, 1 dkg jedlé sody, 4 vejce a koření - 1 lžička tlučeného anýzu, 1 lžička mleté skořice, a po půl lžičce, tlučeného hřebíčku, zázvoru, nového koření a 2 hvězdičky badyánu.

Těsto se důkladně propracuje a nechá se uležet do druhého dne bez přístupu vzduchu - nejlépe v mikrotenovém sáčku. Potom se rozválí a vykrajují se perníčky, které se pečou ve středně teplé troubě na vymazaném plechu. Vychladlé perníčky zdobíme bílkovou polevou nebo čokoládou.

Dobrou chuť a ať se Vám povedou a nezapomeňte, že perníčky se pečou s předstihem, aby změkly.

-M.S.-

Společenská kronika

NARODILI SE NOVÍ OBČANCI

- Adam Petráš, Třísov - 8. 10. 1999

BLAHOPŘEJEME

- paní Alžběta KLIMEŠOVÁ, Holubov - 85 let
- paní Kateřina JAKEŠOVÁ, Holubov - 90 let
- paní Marie NEUBAUEROVÁ, Krasetín - 87 let

Zlatá svatba

Dne 16. října 1999 oslavili manželé Helena a Jaroslav Fraňkovi z Holubova 50 let společné cesty životem - zlatou svatbu.

Svůj slib, který si dali před 50-ti lety, obnovili v chrámu Sv. Michaela ve Křemži.

Redakce Holubovského zpravodaje se připojuje k

řadě gratulantů, přejeme manželům Fraňkovým hodně zdraví a ještě hodně společně prožitých let v lásce a spokojenosti.

Další informace :

[Chráněná krajinná oblast Blanský les](#)

[Flóra v regionu Český Krumlov](#)

[Charakteristika přírodních poměrů v regionu Český Krumlov](#)

[Observatoř Klet'](#)

[Klet'](#)

INFORMACE, KTERÉ OBEC HOLUBOV ZVEŘEJŇUJE
na základě §5 odst.1 zákona č. 106/ 1999 Sb., o veřejném přístupu k informacím
můžete nalézt na [Veřejné desce obce Holubov](#)

Křemežsko
Vydává [Obecní úřad Křemže](#), náklad 500 výtisků.
330200291
Zodpovědný redaktor: [Zdeněk Hořejší](#)
Internetová verze: [Mgr. Jan Kříž - JaKrSOFT](#),
[Sdružení Oficiálního informačního systému Český Krumlov, Ipex a. s..](#)

© Sdružení Oficiálního informačního systému Český Krumlov, 2000
Počet přístupů na tuto stránku od 20. dubna 2000 : **1767**